

Yalnızlığın İlacı

– hanife duman · 18 Kasım 2014

Demli bir bardak çay ne de iyi geliyormuş meğer yalnızlığa
Bir bardak bir bardak daha içiyorken ardı ardına ilaç gibi geliyordu kanayan yüreğime
Dumanında acılarımı var gibi üfledim
Uğurladım sanki bütün hepsini sonsuzluğa
Bağırdım ardından gidin dönmeyin bir daha bana geriye
Sımsıcaktı tuttuğum bardağım ne güzel yüreğim gibi
Bir yorgunluk çöktü yorgun yüreğime gözlerime
İçtikçe ıstttı içimi sımsıcak demli çayım
Yüreğimde demleniyordu artık bütün derdim kederim
Herkes bıraksada beni dedim
Sen bırakma beni ey demli çayım